

manns Tale var den samme Væven „paa den ene Side“ og „paa den anden Side“ som ved første Behandling. Den eneste Forskel var, at Konklusionen af det ærede Medlems Tale var Velvillie og Forhandlingsvillighed ved første Behandling og: „Vi stemmer imod“ ved tredje Behandling.

Til det ærede Medlem Hr. Slesbager skal jeg kun sige dette, at naar han meget stærkt hævdede, at dette Lovforslag ikke vil bringe Produktionsomkostningerne ned, men vil hindre, at Produktionsomkostningerne gaar ned, er det jo, som baade det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og den højtærede Erhvervsminister pointerede, rent galt. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Regner han ikke Arbejdsløshedsunderstøttelse til Produktionsomkostninger? En væsentlig Del i alt Fald af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse betales af Arbejdsgivernes Bidrag. Nej, Spørgsmaalet er, om den Produktionsomkostning, som Arbejdsløshedsunderstøttelsen er for hele Samfundet, skal betales til Folk, der ingen Ting bestiller, eller man skal støtte Industrien, saaledes at disse Mennesker faar Arbejde. Og hvad det angaar, at der vil blive taget betydeligt af Arbejdsløshedsfondens Midler, uden at den vil blive lettet, skal jeg kun gøre opmærksom paa en Ting, som jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Slesbager ikke er klar over, nemlig at de fastsatte Regler for Arbejdsanvisning her i Landet gaar ud paa, at hvor to Arbejdere har lige Kvalifikationer, træder den først i Arbejde, som har gaaet længst ledig, og dermed falder i Virkeligheden Paastanden om, at den Lettelse, der vil komme ved, at der skaffes Arbejde, væsentlig vil falde paa den vedtægtsmæssige Understøttelse.

Det ærede Medlem forsøgte saa paa sofistisk Vis at komme udenom mine Bemærkninger om den lovmæssige Nedsættelse af Lønnen for Arbejderne her i Landet ved at sige: Vi holder ogsaa paa Friheden, vi vil ikke have en Lov om Nedsættelse af Lønnen. Men det ærede Medlem ønsker Tilskud givet eventuelt *paa Betingelse af*, at Arbejderne frivillig gaar ned i Løn, med andre Ord, denne Frivillighed bestaar i, at Tilskuddet ikke bliver givet, hvis Arbejderne ikke gaar ned i Løn. Og hvad bliver saa Følgen? At de bliver arbejdsløse. Det, der stilles paa den ene Side, er: Gaa ned i Løn! det, der stilles paa den anden Side — hvis de ikke vil det — er: Sult. Jeg kan ikke se andet end, at jeg har Ret, naar jeg siger: Der er hverken Tale om Frivillighed eller Tale om, at Sulten ikke spiller nogen Rolle i dette Forhold. Nej, Venstrepartiet agiterer for

og lever paa, at man for at bevare den høje Jordrente Landet over skal have Arbejdslønnen nedsat saa vidt muligt. Det har den enkelte egoistiske Agrar maaske Lov til at gøre, men jeg synes, det er ganske uanstændigt af et stort politisk Parti at tage denne Stilling. Der er sagt, og det er gentaget herfra, at fra vort Partis Side er der ingen Indvending imod frivillige Overenskomster, men vi kan ikke fastsætte det ved Lov. Hvis vi fastsatte det ved Lov, betød det, at vi nedsatte Arbejdslønnen for de Arbejdsmænd, hvis Løn er 49—50—51—52 Kr. pr. Uge, og som ikke kan taale en eneste Øres Nedsættelse, medens der ikke fra en eneste af os vil kunne rettes en reel Indvending imod, at der for de Arbejdere, som paa en eller anden Maade, ved Tillæg af den ene eller den anden Art, er naaet op paa Lønninger, som ligger langt over disse 50 Kr., som ligger paa 100 Kr., 125 Kr. eller endnu højere, kunde være Tale om frivillige Overenskomster. Fastsætter vi ved Lov dette som en Betingelse, handler vi uretfærdigt mod de daarligst stillede, men det er aabenbart ogsaa det, der er det ærede Medlems Ønske.

Jeg kan derfor ikke se andet end, at vi nu, for at samle det, kan se, hvordan Modstanden mod det foreliggende Lovforslag er motiveret. Den er fra Venstres Side motiveret stærkest med dette: Ned med Arbejdslønnen, Sult for Arbejderstanden! Den er fra de Konservatives Side motiveret med: Væk med Arbejdernes Regering!

Formanden: Det ærede Medlem betegnede det ærede Medlem Hr. Drachmann som „Stakkel“. En saadan Betegnelse er stridende mod Forretningsordenen og bør ikke anvendes.

Slesbager: Jeg vil først tillade mig at henvende nogle forholdsvis faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, til Ordføreren for Socialdemokratiet og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Jeg beder den højtærede Erhvervsminister undskylde, at jeg lader ham vente til sidst, men han faar Lov til at betragte det, som om han skal være Rosinen i Pølseenden af mine Bemærkninger.

Til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, der omtalte, at en Virksomhed kunde faa en Bestilling paa en stor Maskine, hvis dette Tilskud blev givet, skal jeg sige, at det er blot et Eksempel paa, at der her er en enkelt Virksomhed, som kan faa et Stykke Arbejde, hvis den kan blive støttet, og det